

LBRIS

We know
books

Regina Maria
a României

Flori de portocal

...

Queen Marie
of Romania

Orange blossoms

EDITOR:
MIHAELA SIMINA

CREATOR
BRAȘOV, 2025

CUPRINS

CONTENTS

OAMENI ȘI FIIINȚE REGALE	9
PEOPLE AND ROYALS	12
REGINA MARIA – CHIPUL CEL BUN AL ROMÂNIEI	15
QUEEN MARIA – THE GOOD FACE OF ROMANIA	17
DINCOLO DE FLORILE DE PORTOCAL	19
BEYOND THE ORANGE BLOSSOMS.....	22
„MAJESTATE, NU FIȚI HAZLIE!”	25
“YOUR MAJESTY, DON’T BE FUNNY!”	34
TIMPUL • TIME	43
COPILĂRIE • CHILDHOOD	46
CĂSĂTORIE • MARRIAGE	49
FAMILIE • FAMILY	52
CARACTERUL ESTE DESTIN • CHARACTER IS DESTINY	56
DOUĂ CONFESIUNI • TWO CONFESSIONS	61
REGINA VICTORIA • QUEEN VICTORIA	64
REGELE CAROL I ȘI REGINA ELISABETA (CARMEN SYLVA) • KING CAROL I AND QUEEN ELISABETH (CARMEN SYLVA)	67
DRAGOSTE • LOVE	71
FERICIRE • HAPPINESS	72
FRUMUȘETE ȘI MODĂ • BEAUTY AND FASHION	76
ROCHIILE REGINEI • THE QUEEN'S DRESSES	80
PRIN MONTE CARLO... • IN MONTE CARLO...	84

ZÂMBEȘTE • SMILE	86
OAMENI ȘI REGI • PEOPLE AND ROYALS	88
DESPRE FEMEI... • ABOUT WOMEN	85
...ȘI DESPRE BĂRBAȚI • ...AND ABOUT MEN	98
VISUL ȘI ISPITA REGINEI • ONE DREAM AND ONE TEMPTATION	100
RĂBDARE? • PATIENCE?	104
DANS? • DANCE?	105
FRICA CEA MAI MARE A REGINEI • THE QUEEN'S GREATEST FEAR	106
CEL DINTÂI COMPLIMENT • THE FIRST COMPLIMENT	108
LA CURȚILE EUROPENE ÎNAINTE DE RĂZBOI • EUROPEAN COURTS BEFORE WAR	109
RĂZBOI ȘI PACE • WAR AND PEACE	112
ARMATA ROMÂNĂ • ROMANIAN ARMY	117
ÎN SCRIS ȘI ÎN ȘA • WRITING AND RIDING	119
FLORI • FLOWERS	123
CASE • HOUSES	130
ROMÂNIA • ROMANIA	132
CLĂDIRI VECHI ȘI O MĂNĂSTIRE • OLD BUILDINGS AND A MONASTERY	151
LĂUTARI? • GIPSY BAND?	153
RUSIA • RUSSIA	154
ANGLIA • ENGLAND	157
DOUĂ BINECUVÂNTĂRI • TWO BLESSINGS	160
ADIO? • ADIO?	161
EPITAFUL REGINEI • QUEEN'S EPITAPH	163
SURSE ȘI RECOMANDĂRI DE LECTURI SUPLIMENTARE • SOURCES AND RECOMMENDED FURTHER READING.	165

Era un farmec deosebit în camerele bunicii. Miroseau
nespus de dulce a flori de portocal, chiar când nu se
putea zări în casă nicio astfel de floare.

REGINA MARIA A ROMÂNIEI

*There was a wonderful charm about Grandmamma's
rooms which always smelt deliciously of orange blossoms,
even when there were no orange blossoms about the place.*

QUEEN MARIE OF ROMANIA

Nu sunt o predicatoră, nicio moralistă sau vreo mare gânditoare.

Dar am trăit și am învățat, m-am temut și am sperat. Am avut parte și de neazuri și de bucurii, dar pe măsură ce am crescut, am devenit mai fericită, nu pentru că am mai multe motive de fericire astăzi decât aveam în tinerețe, ci pentru că am învățat să mă bucur de fiecare particulă de fericire, să mi-o însușesc fără a mă mai agăța de o fericire imaginată.

Am învățat, de asemenea, că este mai binecuvântător să oferi decât să primești. Nu mai pot concepe o fericire doar pentru mine.

Vreau să împărtășesc.

Pentru că numai bucuria împărtășită este bucurie adevărată.

REGINA MARIA A ROMÂNIEI

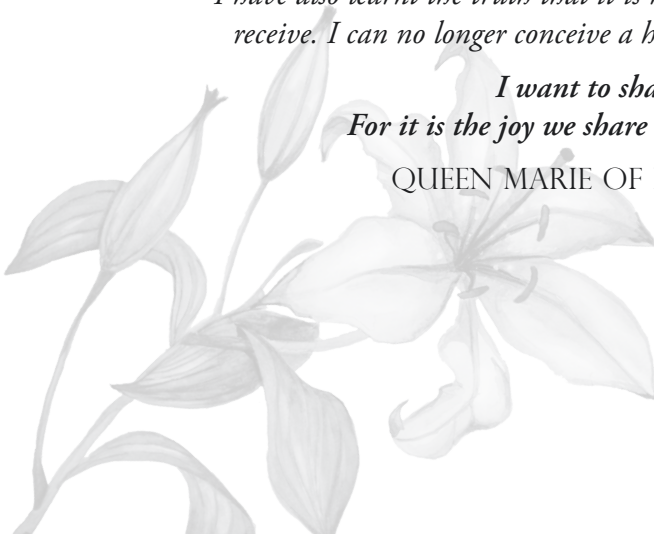
I am no preacher, no moralizer, no, nor a great thinker. But I have lived and learnt, feared and hoped. I have had my fair share of grief and joy; but the older I grow the happier do I become, not because I have more happiness today than I had in my youth, but because I have learnt to grasp each particle of it, to make it mine without straining towards a special happiness I had imagined my due.

I have also learnt the truth that it is more blessed to give than to receive. I can no longer conceive a happiness for myself alone.

I want to share.

For it is the joy we share that is real joy.

QUEEN MARIE OF ROMANIA

OAMENI ȘI FIINȚE REGALE

Ființe regale sau neregale, suntem toți deopotrivă în fața lui Dumnezeu, suntem ființe omenеști; nici coroana, nici tronul nu ne apără de patimile și simțirile ce sunt ursite omenirii. Ne poticnim și cădem, strigăm de durere sau de nădejde și trebuie să învățăm a ne răbda cusururile și să începem toate de la început.

Regina Maria a României

Flori de portocal este un subtil și discret omagiu adus de autoare, Mihaela Simina, Reginei Maria a României de la a cărei naștere se împlinesc în octombrie 2025, 150 de ani.

Mihaela Simina a căutat în scrierile lăsate de Suverană, fragmentele cele mai directe și mai reprezentative care definesc personalitatea Reginei și modul în care vedea oamenii și lumea. Puse pe hârtie la maturitate, gândurile Reginei se aștern în fața cititorului și deschid o ușă, altfel inaccesibilă, spre sufletul unei personalități al cărei rol în istoria României va rămâne sus, pe Arcul de Triumf al națiunii, cât timp și Arcul și națiunea vor continua să existe.

Întâmplarea și obiceiul căsătoriilor aranjate, pentru că în epocă, politica mariajelor era politică de stat, au făcut ca Marie, în familie Missy, o tânără și frumoasă prințesă britanică, nepoată a Reginei Victoria, să spună *Da* cererii în căsătorie a Prințului Ferdinand, moștenitorul coroanei de la București. Acest *Da* nu numai că îi va schimba viața, dar va avea un impact major și asupra istoriei

tinerei națiuni de la Gurile Dunării. Începuturile au fost dificile, într-un stat unde totul era relativ și efemer. Destinul Reginei Maria și al Regelui Ferdinand avea să depășească de departe acest obiectivul inițial al asigurării continuității monarhiei, primordial pentru supraviețuirea Regatului Român.

Cu mai puțin de 30 de ani înainte de căsătoria Mariei cu principele Ferdinand, o clasă politică cu adevărat patriotă, crescută cu gândul modernizării țării și integrării ei între națiunile dezvoltate ale Europei, abandonase, în cele din urmă, lupta internă pentru tron și hotărâse că soluția de stabilitate nu o poate reprezenta decât aducerea în fruntea statului a unui domnitor dintr-o dinastie puternică europeană. Soluția s-a dovedit benefică, dar nu a fost ușor de pus în practică. Primii ani ai principelui Carol au fost grei și domnitorul a ajuns la un pas de abdicare, din cauza intrigilor politice. Acceptarea în societate trebuia obținută, ceea ce avea să constate și tânăra principesă Maria, ani mai târziu, după venirea la București. Nimic nu era dat, nimic nu era deja convenit, totul era o luptă de câștigat.

După ani, după eșecuri, căderi, dar și victorii, Regina va pune pe hârtie cele mai intime și mai sincere cugetări despre viața ei, despre devenirea ei, de la o tânără fără nicio idee față de ceea ce o aștepta, la liderul politic puternic, ferm și de neclintit care a ținut țara pe traiectoria bună, de la înfrângerea din 1916 la triumful din 1918. Într-un fel, Regina Maria a fost în 1916-1918 pentru România, ceea ce a fost Winston Churchill pentru Marea Britanie în 1940-1941, amândoi dând curaj popoarelor lor în momente în care totul părea pierdut.

În zilele noastre, Regele Charles al III-lea al Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord spunea că a fost atras de tânăr de România, pornind de la legăturile adânci dintre cele două familii regale. Suveranul britanic arată o apreciere deosebită pentru Regina Maria, o dovadă în plus fiind vizita pe care Regele a făcut-o la expoziția deschisă la Londra cu ocazia aniversării a 150 de la

nașterea Reginei Maria. Organizată de Institutul Cultural Român, expoziția, intitulată „Maria a României. Regina artistă”, a reunit acuarelele florale ale Reginei Maria și reproduceri artistice dedicate florei din Transilvania cuprinse în lucrarea *Transylvania Florilegium*, un proiect inițiat de Regele Charles pe vremea în care era Prinț de Wales. Regele continuă să aibă o legătură afectivă puternică cu România, fiind implicat, atât în conservarea patrimoniului arhitectural și cultural, cât și în protejarea mediului înconjurător și a biodiversității florale și faunistice pe care România încă o are.

Regina Maria avea să-și încununeze, după sfârșitul Primului Război Mondial, cariera de om politic de cel mai înalt nivel prin prestația decisivă în favoarea României la negocierile de pace de la Paris, prestigiul său și gradul de popularitate la nivel internațional fiind dovedite cu ocazia fiecărei vizite în străinătate, într-o perioadă în care femeilor, chiar celor din cele mai înalte sfere, nu li se recunoștea, cu foarte rare excepții, decât un rol decorativ.

Aceleași prejudecăți au împiedicat-o pe Regină să aibă o poziție proeminentă în timpul Regenței, iar venirea pe tron a fiului ei Carol al II-lea a îndepărtat-o definitiv de orice rol important pe care ar mai fi putut să-l joace.

Faptele Reginei Maria depășesc vicisitudinile istoriei. Ele dovedesc cum niște străini, o britanică și un german, Maria și Ferdinand, au devenit mai români decât românii, Suveranii Marii Uniri.

Dincolo de imaginea din cărțile de istorie, rămâne omul, fie că este sau nu fință regală. Omul cu gândurile, emoțiile, trăirile și deciziile pe care numai el poate să le ia. Datorită acestui album rar, reușim să auzim, cel puțin în parte, vocea interioară a Reginei Maria a României.

Ion M. Ioniță

Redactor-șef Revista Historia

PEOPLE AND ROYALS

Royal or not royal we are all equals before God, we are human beings, neither crown nor throne shields us from those passions and emotions peculiar to humanity. We stumble and fall, we cry out in pain or hope, we pursue illusions, we rejoice or lament, we climb, we aspire to greater heights, we believe in our strength in our rights, and have to discover our weakness, have to learn to bear our defeats and to begin all over.

Queen Marie of Romania

F*lori de portocal/Orange blossoms* is a subtle and discreet tribute paid by the author, Mihaela Simina, to Queen Marie of Romania, whose 150th birthday will be celebrated in October 2025.

Mihaela Simina researched through the writings left by the Queen, selecting the most direct and representative passages that define the Queen's personality and her view of people and the world. Written down in her later years, the Queen's thoughts are presented to the reader, opening a door, otherwise inaccessible, to the soul of a personality whose role in the history of Romania will remain etched on the Nation's Triumphal Arch, as long as the Arch and the nation itself continue to exist.

Chance and the custom of arranged marriages – since marriage alliances were a matter of state policy at the time – led to Marie, nicknamed Missy by her family, a young and beautiful British princess and granddaughter of Queen Victoria, saying “Yes” to the

marriage proposal of Prince Ferdinand, the heir to the Romanian throne. This “Yes” would not only change her life, but would also have a major impact on the history of the young nation on the Danube. The beginnings were difficult, in a country where everything seemed relative and ephemeral. The destiny of Queen Marie and King Ferdinand would far surpass this initial objective of ensuring the continuity of the monarchy, which was essential for the survival of the Romanian Kingdom.

Less than 30 years before Marie's marriage to Prince Ferdinand, a truly patriotic political class, raised with the idea of modernizing the country and integrating it among the developed nations of Europe, had finally abandoned the internal struggle for the throne and decided that the only solution for stability was to place a ruler from a powerful European dynasty at the head of the state. This solution proved beneficial, but it was not easy to implement. Prince Carol's first years on the throne were difficult, and the ruler almost abdicated due to political intrigues. Acceptance within society had to be earned, something that the young Princess Marie would also discover years later, upon arriving in Bucharest. Nothing was given, nothing was already guaranteed; everything was a battle to be won.

After years, after failures, setbacks, but also victories, the Queen would put down on paper her most intimate and sincere thoughts about her life, about her transformation from a young woman with no idea of what awaited her, to the strong, firm, and unwavering political leader who kept the country on the right path, from the defeat of 1916 to the triumph of 1918. In a way, Queen Marie was for Romania in 1916-1918 what Winston Churchill was for Great Britain in 1940-1941, both inspiring their peoples with courage at times when everything seemed lost.

Today, King Charles III of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland stated that he was drawn to Romania from a young age, based on the deep ties between the two royal families. The British monarch shows a particular appreciation for Queen Marie, as evidenced by his visit to the exhibition held in

London to mark the 150th anniversary of her birth. Organized by the Romanian Cultural Institute, the exhibition, entitled “Queen Marie of Romania. The Artist Queen”, featured Queen Marie's floral watercolors and artistic reproductions of Transylvanian flora included in the “*Transylvania Florilegium*”, a project initiated by King Charles when he was Prince of Wales. The King continues to have a strong emotional connection with Romania, being involved in both the preservation of architectural and cultural heritage and the protection of the environment and the flora and fauna that Romania still possesses.

After the First World War, Queen Marie crowned her career as a high-level political figure with her decisive role in the peace negotiations in Paris on behalf of Romania. Her prestige and international popularity were evident during each of her foreign visits, at a time when women, even those from the highest circles, were, with very rare exceptions, only recognized for a purely decorative role.

These same prejudices prevented the Queen from holding a prominent position during the Regency, and the accession of her son, Carol II, to the throne definitively removed her from any important role she might have played. Queen Marie's deeds transcend the tribulations of history.

They demonstrate how two foreigners, a British woman and a German man, Marie and Ferdinand, became more Romanian than the Romanians themselves – the Sovereigns of the Great Union.

Beyond the image presented in history books, there remains the human being, whether a member of the royal family or not. A person with their own thoughts, emotions, experiences, and decisions that only they can make. Thanks to this rare album, we can hear, at least in part, the inner voice of Queen Marie of Romania.

Ion M. Ioniță

Editor-in-chief, Historia Magazine

REGINA MARIA – CHIPUL CEL BUN AL ROMÂNIEI

Regina Maria a revenit în centrul atenției istoriografiei române, iar publicul larg este din ce în ce mai interesat de această Regină frumoasă, fermecătoare și curajoasă, venită din Anglia pentru a deveni o mare româncă. Neînfricată în timpul Primului Război Mondial, în tranșee sau în spitalele de campanie, încrezătoare în victorie chiar și atunci când nimeni nu îndrăznea să mai creadă în destinul României, cuceritoare la negocierile de pace de la Paris, care au consacrat nașterea României Mari. Nu ne încumetăm să intrăm aici pe teritoriul istoriei contrafactice, dar nu putem să nu ne întrebăm cum ar fi arătat România, la sfârșitul Marelui Război, fără Regina Maria. Rolul reginei la negocierile de pace este încă insuficient cunoscut și probabil subevaluat. Nu degeaba, simțind cât de importantă a fost frumoasa regină venită din Anglia pentru istoria țării lor, românii au alintat-o „Mama Regina”, „Mama răniților” sau „Regina soldat”.

Dar, dincolo de regina curajoasă și de omul de stat, Maria a fost o femeie sensibilă, iubitoare de frumos, de natură, de flori, talentată la scris, la pictură, la arhitectură, mereu prezentă în viața publică și la mondenități, mereu gata să sprijine, să încurajeze, să ocrotească. Cu o inimă mare, dar și cu foarte mult umor (iubea râsul, acest semn superior al inteligenței), Regina Maria lasă în jurnalele și memoriile ei evocări pline de nostalgie și de lirism, dar și de voieșie și de iubire de viață. Lasă și portrete ale contemporanilor ei, uneori

ironice, niciodată răutăcioase în mod gratuit. Și lasă foarte multe reflecții despre temele fundamentale ale vieții, cum ar fi dragostea, fericirea sau timpul, dar și despre aspectele frivole ale existenței (dar frivole în cel mai nobil și mai salvator mod cu putință), atunci când ne descrie rochii fastuoase sau splendorile de la curțile regale și imperiale dinaintea Primului Război Mondial.

Mihaela Simina ne oferă o selecție inspirată și inspiratoare din amintirile și reflecțiile Reginei, permițându-ne să ne întâlnim cu variate fațete ale personalității și ale biografiei acesteia. Împărțirea pe teme ne permite să descoperim sau să redescoperim comori altminteri prea discrete în vastul tezaur memorialistic care ne-a rămas de la Regina Maria. Astfel, avem șansa de a ne întâlni cu prințesa romantică, cu regina războinică, cu femeia fermecătoare, cu mama grijulie, cu diplomatul, cu intelectualul, cu artista, cu omul care se lasă purtat de mondenități, dar care își apără momentele de reflecție. Și astfel reușește să ne îndemne și pe noi să ne luăm un răgaz pentru a ne aminti și pentru a reflecta la ceea ce e cu adevărat important.

Când a fost întrebată de ce s-a dus la Paris, în timpul Conferinței de Pace, Regina a răspuns că „pentru a da României o față”. Într-adevăr, Regina Maria a venit de departe, dar a devenit româncă prin fapte. România a fost destinul ei, iar Regina i-a oferit, în schimb, chipul ei cel bun. Și România a fost cunoscută și iubită în lumea întreagă și datorită acestui chip.

Să pornim așadar împreună în călătorie, printre florile de portocal ale amintirii.

Filip-Lucian IORGA

QUEEN MARIA – THE GOOD FACE OF ROMANIA

Queen Marie has returned to the center of attention of Romanian historiography, and the general public is increasingly interested in this beautiful, charming and courageous Queen, who came from England to become a great Romanian. Fearless during the First World War, in the trenches or in field hospitals, confident in victory even when no one dared to believe in Romania's destiny, conqueror at the peace negotiations in Paris, which consecrated the birth of Greater Romania. We do not dare to enter the territory of counterfactual history here, but we cannot help but wonder what Romania would have looked like at the end of the Great War, without Queen Marie. The queen's role in the peace negotiations is still insufficiently known and probably undervalued. It is not for nothing that, feeling how important the beautiful queen who came from England was for the history of their country, Romanians affectionately called her the “Mother Queen”, the “Mother of the Wounded” or the “Soldier Queen”.

But, beyond the brave queen and the stateswoman, Maria was a sensitive woman who loved beauty, nature, flowers; she was talented in writing, painting, architecture, always present in public life and social events, always ready to support, encourage, protect. With a generous heart, but also with great humour (she loved laughter – a sign of high intelligence), Queen Marie left in her diaries and memoirs evocations full of nostalgia and lyricism, but

also of cheerfulness and a love of life. She also left portraits of her contemporaries – sometimes ironic, never gratuitously malicious. And she left us with many reflections on the fundamental themes of life, such as love, happiness and time, but also on the frivolous aspects of existence (but frivolous in the noblest and most healing way possible), when she describes lavish dresses or the splendors of the royal and imperial courts before the First World War.

Mihaela Simina offers us an inspired and inspiring selection of the Queen's memories and reflections, allowing us to encounter various facets of her personality and biography. The division into themes allows us to discover or rediscover treasures that are otherwise too discreet in the vast memorial treasure trove that Queen Marie has left us. Thus, we have the chance to meet the romantic princess, the warrior queen, the charming woman, the caring mother, the diplomat, the intellectual, the artist, the woman who lets herself be carried away by worldliness, but who defends her moments of reflection. And thus she manages to urge us to take a break to remember and reflect on what is truly important.

When asked why she went to Paris during the Peace Conference, the Queen replied, "To give Romania a face." Indeed, Queen Marie came from afar, but she became Romanian through her endeavors. Romania was her destiny, and the Queen, in return, offered it her best self – her good face. And Romania became known and loved throughout the world also because of this face.

So let us set off on a journey together, among the orange blossoms of memory.

Filip-Lucian IORGA

DINCOLO DE FLORILE DE PORTOCAL

Era un farmec deosebit în camerele bunicii. Miroseau nespus de dulce a flori de portocal, chiar când nu se putea zări în casă nicio astfel de floare, mărturisește Regina Maria a României în memoriile sale.

La mai bine de șapte ani de la lansarea primei ediții a albumului pe care îl răsfoiți – fapt pentru care vă transmit gratitudinea mea –, aceste cuvinte pot insufla, îmi place să cred, și unele înțelesuri mai profunde, în spatele tabloului frumos pe care îl ilustrează și, mai ales, a aromei dulci a amintirii.

Formulând altfel, prezenta ediție bilingvă în limba română și în limba engleză, care reia, cu anumite adăugiri și modificări, selecția unora dintre cele mai expresive, uneori surprinzătoare, întotdeauna pline de înțeles, vorbe ale Reginei Maria, reprezintă și o invitație. Invitația ca ori de câte ori reveniți la gândurile Reginei redată în paginile ce urmează să căutați și să găsiți noi chei de interpretare. Extinsă, invitația se poate raporta generalmente la istorie: ori de câte ori vă întoarceți la aceasta, istoria poate constitui o nouă sursă de inspirație pentru prezent și viitor.

Pe lângă stilul remarcabil și remarcat chiar de scriitoarea engleză Virginia Woolf (care a consemnat despre Regina Maria că: „Printr-o festă a naturii, pe care Regina Victoria ar fi fost cea dintâi să o deplângă, nepoata ei s-a născut cu penița în mână. Cuvintele îi fac jocul”), Regina a presărat în multe dintre scrierile sale mostre din

experiența vastă de viață, rezultând astfel texte cu valabilitate fără margini în timp și în spațiu. Exact ca cele pe care le veți citi în acest album. Deși aparțin unei alte epoci – și, cel puțin pe alocuri, este recomandat să ținem cont și de acest lucru –, pasajele cuprinse în acest album își păstrează, cred, în foarte mare măsură, actualitatea și relevanța. Selecția fragmentelor, fără urmă de pretenție a exhaustivității, este, firește, una subiectivă, dar onestă în expunerea sensurilor și a ideilor.

Valoarea ideilor lăsate moștenire, în scris, de Regina Maria constă în firescul lor, într-o nobilă „neregalitate” care dezvăluie un regal de trăiri, emoții și ipostaze pe care le putem întâlni fiecare în viețile noastre.

Nu ne-ar ajunge nicicum o simplă introducere pentru o descriere rezonabilă a personalității istorice Regina Maria, de aceea, în acest sens, vă invit să citiți în paginile ce urmează o scurtă și încântătoare biografie a personajului, realizată de istoricul dr. Ioana-Nicoleta Găurean, căreia îi mulțumesc. Totodată, vă sugerez să consultați lista de sugestii de lectură de la finalul albumului. Aș aminti totuși că Regina Maria a avut un destin pur și simplu aparte. Când era copil se visa regina Spaniei, dar a devenit regina României, viața conducând-o dintr-un imperiu – și nu oricare, ci Imperiul Britanic –, într-o țară cu un nume cvasicunoscut în lume, de la fulgii de zăpadă care rareori își făceau apariția în Anglia, la iernile grele din România. Născută la 29 octombrie 1875 la Eastwell Park, Kent, fiica lui Alfred, Duce de Edinburgh și a Mariei Alexandrovna, Mare Ducesă a Rusiei, era nepoata Reginei Victoria a Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei (pe linie paternă) și a Țarului Alexandru al II-lea al Rusiei (pe linie maternă). Regina Maria s-a ridicat la înălțimea numelor bunicilor ei. Și, mai ales, a istoriei.

Albumul *„Regina Maria a României. Flori de portocal / Queen Marie of Romania. Orange blossoms”* lansează totodată și o a doua subtilă invitație către o abordare mai așezată și, astfel, mai fertilă a personajelor valoroase din istorie. Nu transformându-le în icoane, ci privindu-le în strălucirea lor umană, cu tot ceea ce implică

această condiție, putem găsi în aceste personaje ale trecutului repere autentice ale prezentului, folositoare, deci, în viitor.

Pentru alcătuirea acestei lucrări, o sursă foarte importantă au reprezentat-o articolele și manuscrisele publicate și nepublicate semnate de Regina Maria, unele păstrate în Arhivele Naționale ale României, în fondurile dedicate Reginei Maria, altele prezente în diverse colecții on-line, precum și lucrarea în trei volume care cuprinde memoriile Reginei, *Povestea vieții mele*, inclusiv varianta acesteia originală, în limba engleză. Adăugirile din această a doua ediție provin și din volumul *The Real Regina Maria. Povestea unui suflet*, un manuscris biografic redactat de Regina Maria în perioada 1922-1923, neterminat și, până nu demult, necunoscut publicului larg. Acesta a fost păstrat în Arhivele Naționale ale României și recent a fost editat de Ioana-Nicoleta Găurean și publicat (Editura Muzeului Național Cotroceni, 2023).

Ca și în cazul primei ediții a albumului, mulțumirile mele se îndreaptă către echipa editurii Creator, parte a grupului Libris, care a primit cu entuziasm și a gestionat cu profesionalism inițiativa mea de a publica o a doua ediție, bilingvă, a *Florilor de portocal*. Pe lângă frumoasa copertă, creată de arhitect Carina Pănculescu, o serie de fotografii din fototeca Arhivelor Naționale ale României completează lucrarea, ca și în prima ediție. Mulțumiri instituției pentru disponibilitate și pentru ajutorul prompt. Familia și prietenii fac viața mai frumoasă, așa cum bine amintește și Regina Maria, iar în cazul realizării acestui album, sprijinul surorii mele și al prietenei Dana Anghelescu a fost esențial. Le mulțumesc. Mult.

În încheiere, revin la descrierea realizată de Regina Maria a României care m-a inspirat în alegerea titlului acestui album, *Flori de portocal*, descriere ce amintește de farmecul camerelor Reginei Victoria, încăperi mirosind neconținut a flori de portocal, chiar și atunci când florile nu erau prezente. Se naște astfel o idee: nu-i musai să vezi floarea (de portocal) ca să-i simți mirosul.

Nu-i așa?

Mihaela SIMINA